

H O T Ă R Ă R E A nr.1-237/2025
cu privire la examinarea contestației înaintate de către Xxx XXXXXXXX
împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025

10 iulie 2025

municipiul Chișinău

Examinând în procedură scrisă contestația înaintată de către cet. Xxx XXXXXXXX împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025, audiind informația prezentată de către doamna Aliona Nesterov, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-5/2025 din 17.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de cet. Xxx XXXXXXXX, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, privind încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu.

La data de 28.01.2025, în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația cet. Xxx XXXXXXXX împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

La data de 30.05.2024, Xxx XXXXXXXX a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor în legătură cu pretinse abateri disciplinare comise de către adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu.

În conformitate cu competențele prevăzute la art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, Consiliul Superior al Procurorilor a transmis sesizarea menționată către Inspecția procurorilor, în vederea verificării acțiunilor procurorului nominalizat, prin prisma criticilor formulate de către petiționar. Sesizarea a fost înregistrată la data de 30.05.2024, fiindu-i atribuit numărul de corespondență xxxx/24.

Ulterior, la data de 17.09.2024, Aparatul Consiliului Superior al Procurorilor a înregistrat o nouă sesizare din partea dlui Xxx XXXXXXXX, privind continuarea pretinselor încălcări de către procurorul Vitalie Rusu. Această sesizare a fost înregistrată la data de 03.10.2024, la Secția juridică și management al documentelor din cadrul Inspecției procurorilor, sub nr. xxxx/24.

Prin Decizia inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu, din xx.xx.2024, în conformitate cu prevederile pct. 13 lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor, aprobat prin Hotărârea CSP nr. 1-232/2024 din 07.08.2024, cele două sesizări au fost conexate într-o singură procedură, fiindu-i atribuit numărul xxxx/24.

Potrivit celor afirmate de autorul sesizării, la data de 02.05.2024, acesta a depus o cerere adresată adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului

Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, dlui Vitalie Rusu, prin care a solicitat reluarea investigațiilor în procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx, invocând apariția unor fapte noi, recent descoperite. Autorul susține că, în loc să emită o ordonanță în condițiile legii, procurorul V.Rusu i-ar fi transmis un simplu răspuns scris, cu care acesta nu este de acord. De asemenea, autorul sesizării afirma că procurorul V.Rusu nu ar fi executat ordonanța emisă ulterior de către procurorul-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, dl Oleg Afanasii, prin care a fost anulată corespondența procurorului V.Rusu din 08.05.2024 cu nr. xxxx.

În baza celor menționate, autorul sesizării a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Vitalie Rusu, pentru presupusa neexecutare a dispoziției superiorului ierarhic și pentru modul necorespunzător de soluționare a cererii privind reluarea investigațiilor, conform legislației aplicabile în materie.

II. Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Prin Decizia din xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a decis încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Vitalie Rusu, din motiv că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a lua o decizie în cauză, Inspecția Procurorilor a constatat că, la 09.03.2020, în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al IP Xxxxx, DP mun.Chișinău, a fost înregistrat procesul penal nr.xxxxxxxxxx, pornit în baza plângerii cet. Xxx Xxxxxxx, privind acțiunile pretins ilegale ale reprezentanților Cultului Religios Xxxxxxx din Moldova, Federația Comunităților Xxxxxxx Xxxxxxx, prin care solicită examinarea acestora prin prisma prevederilor art. 176, art.3521, art.361 din Codul penal.

La data de 09.11.2020, ofițerul de urmărire penală Xxxx Xxxxx a înaintat o propunere de neîncepere a urmăririi penale, motivând că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin ordonanța din xx.xx.2020, emisă de procurorul Octavian Lazarev din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, s-a dispus refuzul începerii urmăririi penale în baza sesizării formulate de cetățeanul Xxx Xxxxxxx, pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Ordonanța în cauză a fost menținută prin ordonanța procurorului ierarhic superior din xx.xx.2020, încheierea judecătoriei Chișinău, Sediul Xxxxxxx din 05.09.2022 și Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2022, hotărâri definitive și irevocabile.

La data de 02.05.2024, autorul sesizării a depus o cerere adresată adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu, prin care a solicitat reluarea investigațiilor în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxx, pe motiv că au apărut fapte noi, recent descoperite. În rezultatul examinării cererii, procurorul Vitalie Rusu, a întocmit și expediat petiționarului un răspuns, prin care a respins solicitarea, pe motivul existenței hotărârilor judecătorești definitive în acest caz.

În continuare, prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, Oleg Afanasii din xx.xx.2024, s-a dispus anularea răspunsului procurorului Vitalie Rusu din 08.05.2024, cu nr.xxxx, obligarea de a examina cererea cet.Xxx Xxxxxxx în ordinea art.274 Cod de procedură penală.

Prin ordonanța procurorului Octavian Lazarev din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Rîșcani, din data de xx.xx.2024, s-a dispus respingerea cererii depuse de cet. Xxx XXXXXXXX privind reluarea investigațiilor în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx. Această ordonanță, ca urmare a contestării de către petiționar, a fost menținută prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu, din data de xx.xx.2024, precum și prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXX, din 07.10.2024.

În cadrul verificării disciplinare, procurorul Vitalie Rusu a notat că, la data de 02.05.2024, cet. Xxx XXXXXXXX, a formulat către Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Rîșcani, o cerere prin care a solicitat reluarea investigațiilor în procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx, pe fapte recent descoperite.

În susținerea cererii sale, a fost invocată Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2023, prin care a fost anulată decizia luată de Cultul Religios XXXXXXXX din Moldova, Federația Comunităților XXXXXXXX XXXXXXXX din xx.xx.2018, conform procesului-verbal din xx.xx.2018 de restricție a accesului în XXXXXXXX.

La 08.05.2024, prin răspunsul cu nr. xxxx, solicitantul a fost informat că la 28.12.2023, potrivit art.313 Cod de procedură penală, în adresa judecătorului de instrucție a fost înaintată o plângere, cu conținut similar (reluarea investigațiilor'), prin care a fost solicitată reluarea investigațiilor în procesul penal nr. xxxxxxxxxxxx.

La 28.12.2023, prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXXXX (*dosarul nr. xx-xxxx/23*), plângerea înaintată a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

Instanța de judecată a constatat că, plângerea are un caracter inadmisibil în condițiile în care obiectul acesteia a servit deja temei pentru examinare anterioară, în condițiile în care anterior prin încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul XXXXXXXX din xx.xx.2020, xx.xx.2021, xx.xx.2022, xx.xx.2022, xx.xx.2023 și xx.xx.2023, instanțele de judecată au supus verificării judiciare de legalitate ordonanțele contestate la caz, anume cu privire la faptele deplânse privind pretinsele acțiuni ilegale ale reprezentanților Cultului Religios XXXXXXXX din Moldova, Federația Comunităților XXXXXXXX XXXXXXXX, or odată fiind verificată și constatata legalitatea acestora, același control de legalitate a actelor nu poate fi repetat, de vreme ce depășește limitele și atribuțiile de verificare a argumentelor expuse.

De asemenea, i s-a explicat că nu poate servi temei pentru reluarea investigațiilor pretinsa încălcare, în viziunea acestuia, a prevederilor art.6 din CEDO, dreptul la un proces echitabil, pe motiv că există Decizia Curții de Ape Chișinău din xx.xx.2023.

Este de remarcat că, prin Decizia din xx.xx.2023, instanța de apel a anulat decizia luată de Cultul Religios XXXXXXXX din Moldova conform procesului-verbal nr.x din xx.xx.2018 de restricție a accesului în XXXXXXXX, constatând că acest act constituie o ingerință nejustificată și neproportională în realizarea dreptului la convingerile religioase prin participarea la ceremoniile religioase.

Verificând argumentele aduse în corelație cu circumstanțele cazului în speță, s-a stabilit că investigațiile în procesul penal vizat au fost inițiate la data de xx.xx.2020, aferent acțiunilor pretinse a fi ilegale ale reprezentanților Cultului Religios XXXXXXXX din Moldova, Federația Comunităților XXXXXXXX XXXXXXXX, prin prisma infracțiunilor prevăzute de art.176, art.352¹ și art.361 din Codul penal, obiect al investigațiilor fiind inclusiv procesul-verbal nr.x din xx.xx.2018.

La 09.11.2020, urmare a administrării materialului probator corespunzător, procurorul în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Rîșcani, Octavian Lazarev, a dispus refuzul în începerea urmăririi penale din lipsa elementelor infracțiunilor, cu clasarea procesului penal.

La 30.11.2020, în rezultatul controlului ierarhic superior, procurorul, adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef al Oficiului Rîșcani, Corneliu Bratunov, a dispus respingerea integrală a plângerii cet. Xxx XXXXXXXX, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea în vigoare a hotărârii din 09.11.2020.

La 17.12.2020 și 27.05.2021, urmare a controlului judiciar, prin încheierea judecătorului de instrucție și, respectiv, prin Decizia Curții de Apel Chișinău, soluțiile din 09.11.2020 și 30.11.2020 au fost menținute fără modificări.

Prin urmare, răspunsul din 08.05.2024, a fost întocmit reieșind din faptul că hotărârile adoptate pe procesul penal nr.xxxxxxxxxxxx, au puterea lucrului judecat, procesul-verbal nr.x din xx.xx.2018 fiind anulat pentru alte motive, dar nu pentru pretinsa falsificare, iar raționamentele expuse în Decizia Curții de Apel Chișinău din xx.xx.2023, eronat au fost catalogate ca fapte recent descoperite, ce ar putea determina revizuirea soluțiilor dispuse.

Procurorul V. Rusu a menționat că, având în vedere cele expuse, a optat pentru întocmirea unui răspuns explicativ aferent cazului în speță, întrucât, în cazul examinării conform prevederilor art. 244–247 din Codul de procedură penală, cu emiterea unei ordonanțe, ar fi fost neîntemeiat oferită o nouă oportunitate de parcurgere a etapelor procesuale de control ierarhic superior și control judiciar, fapt ce ar contraveni principiilor securității raporturilor juridice.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, acest principiu este consacrat în mod explicit în legătură cu unul dintre drepturile fundamentale reglementate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv dreptul la un proces echitabil. În numeroase cauze împotriva României, de exemplu cauza *Brumărescu împotriva României*, această instanță a statuat că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care impune, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv de către tribunale unui litigiu să nu fie repusă în discuție.

Chiar și în aceste condiții, cet. Xxx XXXXXXXX a contestat în ordinea controlului ierarhic superior răspunsul din 08.05.2024, cu nr.xxxx.

La xx.xx.2024, prin ordonanța procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, Oleg Afanasii, răspunsul dat a fost anulat, iar cererea lui Xxx XXXXXXXX a fost restituită pentru o nouă examinare.

La 18.06.2024, procurorul de caz, Octavian Lazarev a dispus a respinge cererea de reluare a investigațiilor, soluție menținută, în rezultatul controlului ierarhic superior, prin ordonanța procurorului V.Rusu din xx.xx.2024.

Inspekția Procurorilor în decizia adoptată a menționat că conform art. 41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Cu referire la alegerile autorului sesizării, privind refuzul de a relua investigațiile în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, Inspecția procurorilor a reiterat că, potrivit art.3 alin.(4) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură - *“Procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează”*. Mai mult, potrivit alin.(6) al articolului vizat — *“În condițiile prevederilor art. 13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și al instanței judecătorești”*. În acest sens, cu referire la speță, accesul liber la justiție a petiționarului nu a fost îngrădit, acesta utilizând căile de atac prevăzute de lege.

Aceleași concluzii sunt relevante și în cazul dezacordului autorului sesizării cu ordonanța procurorului V.Rusu din xx.xx.2024, privind respingerea plângerii petentului împotriva ordonanței procurorului Octavian Lazarev din xx.xx.2024. Or, autorul sesizării și-a realizat în continuare dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, formulând în acest sens o plângere în ordinea art.313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanțelor din xx.xx.2024 și xx.xx.2024.

Inspecția a subliniat că aprecierile privind vinovăția disciplinară trebuie să reprezinte rezultatul unor constatări clare, lipsite de orice dubii rezonabile.

În urma verificărilor efectuate, Inspecția procurorilor nu a identificat probe care să demonstreze că procurorul Vitalie Rusu ar fi acționat cu încălcarea prevederilor legislației procesual-penale. Acesta și-a exercitat corespunzător atribuțiile de serviciu.

În aceste circumstanțe, angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Vitalie Rusu este considerată inadmisibilă.

Prin urmare, prin Decizia din xx.xx.2024, Inspecția procurorilor a concluzionat că acțiunile procurorului Vitalie Rusu nu întrunesc elementele unei abateri disciplinare și a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința acestuia.

Nefiind de acord cu această concluzie, la data de 29.11.2024, domnul Xxx Xxxxxxxx a depus contestație împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, solicitând anularea acesteia și atragerea procurorului Vitalie Rusu la răspundere disciplinară.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Prin Hotărârea nr. 3-5/2025 din 17.01.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația depusă de cet. Xxx Xxxxxxxx împotriva deciziei Inspecției procurorilor din xx.xx.2024, privind încetarea procedurii disciplinare în privința adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu.

În urma examinării detaliate a circumstanțelor cauzei, s-a constatat că Inspecția procurorilor a evaluat corect situația de fapt și de drept, iar procurorul Vitalie Rusu nu a comis abateri disciplinare. Astfel, în acțiunile acestuia nu au fost identificate temeieri rezonabile care să demonstreze comiterea unor abateri disciplinare ce ar putea atrage răspunderea disciplinară în conformitate cu prevederile Legii nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Totodată, Colegiul apreciază critic alegerile petentului și stabilește că, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității,

imparțialității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârea analizată, reieșind din propria sa convingere, având la bază un anumit material probator, care i-a permis să adopte și să mențină hotărârea în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea sa la răspundere disciplinară.

Potrivit Colegiului, procurorul a acționat în conformitate cu legea, în baza convingerii proprii și a probelor existente la dosar, iar legalitatea acțiunilor sale a fost confirmată prin controlul judiciar exercitat de instanță.

Instanța disciplinară a subliniat, de asemenea, că angajarea răspunderii disciplinare presupune îndeplinirea cumulativă a unor condiții esențiale: existența unei fapte ilicite, vinovăția și existența unei legături de cauzalitate între faptă și consecințele produse — condiții care, în speță, nu au fost întrunite.

Independența decizională a procurorului, garantată de lege, nu poate fi afectată de critici subiective privind temeinicia soluțiilor adoptate, atât timp cât ele se încadrează în normele legale și etice.

Totodată, Colegiul remarcă că exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a procesului penal în speță, de către procurorul vizat nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură. Respectarea principiului independenței decizionale exclude această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată, în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

În acest sens, cu referire la speță, accesul liber la justiție a petiționarului nu a fost îngrădit, acesta utilizând căile de atac prevăzute de lege, atât în cazul când petentul nu a fost de acord cu răspunsul primit de la procurorul investigat cu privire la refuzul de a relua investigațiile în cadrul procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, cât și în cazul când nu a fost de acord cu ordonanța procurorului Vitalie Rusu din xx.xx.2024, privind respingerea plângerii petentului împotriva ordonanței procurorului Octavian Lazarev din xx.xx.2024. Or, autorul sesizării și-a realizat în continuare dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, formulând în acest sens o plângere în ordinea art.313 Cod de procedură penală, împotriva ordonanțelor din xx.xx.2024 și xx.xx.2024.

Cert este că, nici instanța de judecată nu a constatat careva abateri în acțiunile procurorului V. Rusu, menționând că „...procurorul a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, și a examinat complet și minuțios cererea depusă de petiționarul Xxx Xxxxxxx la data de 02.05.2024, privind reluarea procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx, prin prisma circumstanțelor noi descoperite”, „...ordonanțele emise sunt legale și întemeiate, iar pe parcursul examinării cererii privind reluarea investigațiilor pe marginea procesului penal nr.xxxxxxxxxxxx nu au fost stabilite careva încălcări a drepturilor și libertăților lui Xxx Xxxxxxx din partea organului procuraturii”, din care motiv instanța a și respins plângerea respectivă.

În temeiul celor constatate, Colegiul de disciplină și etică a reținut că nu au fost identificate elemente care să ateste o conduită necorespunzătoare din partea procurorului, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 28.01.2025 cet. Xxx XXXXXXXX a contestat la Consiliul Superior al Procurorilor Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025.

În motivarea contestației depuse, s-au invocat circumstanțe similare celor menționate în sesizarea inițială și contestația anterior adresată.

Contestatarul a solicitat anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică pe care o consideră ilegală și nefondată.

V. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul notează că, potrivit pct.9.5 din Regulamentul Consiliului Superior al procurorilor¹, act instituțional revizuit prin Hotărârea nr. 1-40/2025 din 20.02.2025, Consiliul Superior al Procurorilor poate examina, în procedură scrisă și fără citarea părților, contestațiile împotriva hotărârilor de încetare a procedurii disciplinare, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse în termenul prevăzut la pct. 9.6.

Concomitent, în accepțiunea acestor norme, în cazul examinării în procedură scrisă, părțile sunt informate despre această modalitate și li se acordă un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

În conformitate cu prevederile Regulamentului Consiliului Superior al Procurorilor, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Astfel, contestația înaintată de către cet. Xxx XXXXXXXX s-a examinat în procedură scrisă și fără citarea părților, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse.

Petiționarul XXXXXXXXXXXX nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Vitalie Rusu, vizat în procedura disciplinară, nu a prezentat un punct de vedere cu privire la aspectele invocate în contestația, depusă de cet. Xxx XXXXXXXX.

Cu referire la speță, *inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor, Igor Eșanu*, a prezentat referință, în care a susținut temeinicia argumentelor expuse în decizia de încetare a procedurii disciplinare. În acest context, referindu-se la afirmațiile cet. Xxx XXXXXXXX care susține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025 este falsificată, invocând faptul că aceasta ar fi fost semnată de dl Octavian Lazarev – membru al Colegiului care, potrivit afirmațiilor sale, nu ar fi participat la ședințele în care a fost examinată procedura disciplinară, întrucât s-ar fi abținut de la examinare.

Inspectorul susține că afirmațiile petiționarului sunt neîntemeiate. Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025 a fost semnată în mod legal de către Președintele Colegiului, conform procedurilor în vigoare. Prin urmare, acuzația de falsificare a hotărârii este lipsită de temei, nefiind susținută de probe concrete, iar actul emis de Colegiu a fost adoptat și semnat cu respectarea cadrului normativ în vigoare.

Cu referire la alegația autorului contestației care susține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025 este ilegală, motivând că procedura disciplinară ar fi fost examinată de Colegiu în pofida faptului că el a formulat o cerere de recuzare a întregului complet de membri Inspecția a relevat că afirmația

¹ Aprobata prin Hotărârea nr.12-225/2016 din 14.09.2016

petiționarului nu are temei legal. Potrivit punctului 19 din Regulamentul Colegiului de disciplină și etică, *„recuzarea întregii componente a Colegiului nu este admisibilă”*. Această prevedere reflectă principiul asigurării continuității activității organului disciplinar și prevenirea blocării intenționate a procedurilor prin recuzări colective. Prin urmare, Colegiul a acționat în limitele legii și regulamentului propriu atunci când a continuat examinarea cauzei, în ciuda cererii de recuzare formulate de petiționar. Faptul că cererea a fost inadmisibilă din punct de vedere procedural înlătură orice suspiciune de ilegalitate în adoptarea hotărârii contestate.

Pe ansamblu, concluzia Inspectorului-șef este că nu au fost identificate elemente care să justifice tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Vitalie Rusu. Acțiunile sale s-au încadrat în limitele legii și nu au generat încălcări ale drepturilor procesuale sau abateri de natură deontologică ori disciplinară. În aceste condiții, contestația formulată de cet. Xxx XXXXXXXX, este considerată neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Examinând contestația depusă de către cet. Xxx XXXXXXXX, argumentele prezentate în susținerea dezacordului cu Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025, poziția exprimată de către reprezentantul Inspecției procurorilor, argumentele invocate în hotărârea contestată, precum și aspectele aferente procedurii disciplinare, Consiliul Superior al Procurorilor constată că soluția dispusă de Colegiul de disciplină și etică urmează a fi menținută, cu respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

Pentru susținerea concluziei formulate, vor fi prezentate în continuare raționamentele de fapt și de drept care au fundamentat decizia Consiliului Superior al Procurorilor în această cauză.

În urma verificării materialelor cauzei, Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025 este întemeiată, conține o motivare clară și explicită în raport cu criticile formulate de către contestatar și include argumente pertinente privind respingerea contestației. Aceste elemente corespund situației de fapt și de drept analizate în cadrul procedurii disciplinare și sunt conforme cu concluziile reținute în hotărârea contestată.

În fața acestui context, este important de subliniat că cererea înaintată de cet. Xxx XXXXXXXX constituie în esență o repetare a criticilor și nemulțumirilor deja exprimate, atât în sesizarea inițială, cât și în contestația anterioară împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din data de xx.xx.2024. Acest aspect relevă o tendință de reitereare formală a unor argumente care au fost deja supuse unui examen riguros și obiectiv de către structurile abilitate – Inspecția procurorilor și, respectiv, Colegiul de disciplină și etică.

Or, pentru ca o nouă contestație să poată produce efecte juridice relevante și să justifice o reanalizare a fondului cauzei, este necesar ca aceasta să conțină elemente de noutate – fie de natură factuală, fie de ordin juridic – care să modifice substanțial datele anterior analizate. În lipsa unor asemenea elemente, contestația nu face decât să repună în discuție aspecte asupra cărora s-a pronunțat deja în mod temeinic și legal.

În speță, nu se identifică circumstanțe noi, nici fapte suplimentare care să nu fi fost anterior aduse la cunoștința organelor competente. De asemenea, nu sunt invocate argumente juridice inedite, capabile să infirme concluziile desprinse în cadrul

evaluărilor precedente. Astfel, contestația nu îndeplinește condițiile minimale de admisibilitate în ceea ce privește noutatea și relevanța motivelor invocate.

Verificările efectuate de Inspecția procurorilor și analiza ulterioară a materialelor de către Colegiul de disciplină și etică și, ulterior, de Consiliul Superior al Procurorilor au stabilit că nu există elemente care să susțină acuzațiile aduse procurorului vizat.

La caz, Consiliul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: existența faptei ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre faptă și rezultatul produs. Astfel, pentru a se angaja răspunderea disciplinară, urmează să existe legătura clară între fapta ilicită și efect, adică să fie demonstrat că fără acea faptă, rezultatul nu s-ar fi produs. În doctrina de specialitate în materia răspunderii disciplinare „rezultatul produs” se consideră încălcarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, ca urmare a unei erori grave de procedură sau a unei conduite necorespunzătoare; întârzierea nejustificată a soluționării dosarelor sau a adoptării unor măsuri procedurale necesare. Respectiv, rezultatul produs este efectul negativ concret al faptei ilicite, verificabil/faptic, nu doar bazat pe presupuneri, care are legătură directă cu fapta. Așadar, fără legătură demonstrată între faptă și efect nu se poate angaja răspunderea disciplinară. În prezenta speță, nu s-a constatat întrunirea elementelor necesare în vederea constatării abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură.

Consiliul subliniază că art. 37 lit. d) din Legea 3/2016 face clar distincția între aplicarea sancțiunilor în cazul abaterilor disciplinare și faptul că sancțiunea trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei imputabile. Astfel, dacă nu există o faptă, procedura disciplinară nu poate continua și nu poate fi aplicată vreo sancțiune.

Consiliul învederează că o contestație trebuie să fie motivată corespunzător, prin expunerea clară a criticilor care pot demonstra netemeinicia hotărârii sau deciziei contestate, în limitele prevăzute de art. 86 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură. O simplă relatare a circumstanțelor faptice nu este suficientă; contestația trebuie să includă argumente precise și dezvoltate privind erorile decizionale ale Inspecției procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

Motivarea unei contestații nu se rezumă la exprimarea nemulțumirii față de actul emis, ci trebuie să includă argumente plauzibile, care să demonstreze că hotărârea este neîntemeiată.

Consiliul reiterează că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a probelor și actelor dosarului, fără a fi necesară detalierea exhaustivă a fiecărui element. Esențial este ca toate aspectele relevante să fie valorificate, iar hotărârea să conțină componentele obligatorii ale unei motivări disciplinare.

În contextul celor relatate supra, Consiliul Superior al Procurorilor confirmă că procedura disciplinară a fost desfășurată în conformitate cu legea, iar petiționarului i-au fost explicate motivele respingerii sesizării și contestației.

Drept urmare, Consiliul Superior al Procurorilor ajunge la concluzia că, în faptele descrise în privința adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef interimar al Oficiului Rîșcani, Vitalie Rusu, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar decizia Inspecției procurorilor din xx.xx.2024 și Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025 sunt întemeiate și legale.

Pentru aceste considerente, Consiliul Superior al Procurorilor hotărăște respingerea contestației depuse de cet. Xxx XXXXXXXX ca fiind neîntemeiată și confirmarea legalității și temeiniciei Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, în temeiul art. 37, art. 70 alin. (1) lit. f), art. 77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct. 9.11 lit. a) din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor; pct. 81 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Consiliul Superior al Procurorilor-

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația înaintată de către cet. Xxx XXXXXXXX, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-5/2025 din 17.01.2025.
2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul *Hotărâri*.
3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ